

Ons wordt nooit wat gevraagd

Is dat wel zo?, dacht ik toen ik deze hartenkreet van een 70 jarige invalkracht in het onderwijs las. Wordt ons echt nooit iets gevraagd? Ik heb de indruk dat ons vaak wel iets gevraagd wordt. Soms krijgen we zinnige vragen voorgeschoteld, soms onzinnige en zonder dat we er op rekenen. Een voorbeeld: Toen ik voor het eerst iets bij Bol.com kocht, vroeg die dikkerd al een week na levering wat ik van de geleverde “12 paar sokken met niet te strak elastiek” dacht en hoe ik ze vond. Ik had er nog niet één paar van gedragen. Hoe zo “wordt je nooit iets gevraagd?”

Of je ergens iets van vindt? In een verloren bui heb ik ooit gezegd dat ik wel aan het klantenpanel van Pa Spoor wilde meedoen. Sindsdien wordt mij regelmatig gevraagd hoe ik de reis naar mijn nazaten beleefd heb of de conducteur wel met twee woorden sprak en de treinchauffeur wel goed rechts hield. Dan kun je niet zeggen dat Pa Spoor “jou nooit iets vraagt”.

Met KBO-PCOB is het van het zelfde laken een pak. Ook zij stellen mij regelmatig vragen en misschien ook wel aan u. Eerst deed de KBO dat alleen, maar na de fusie met de PCOB doen ze dat in clubverband. En eerlijk is eerlijk, ze hebben een gevarieerd vragenpakket. De ene keer vragen ze me naar mijn woontoestand. Een andere keer naar mijn lichamelijk en/of geestelijk welbevinden. Dan gaat het weer over uitstapjes met de kleinkinderen naar de Efteling, een rondvaart over de Linge van Leerdam naar Buren of mijn leefstijl. Dus ook bij KBO - PCOB kan ik niet zeggen dat “ze me nooit iets vragen”.

Enne, ik mag de Goede Doelen - industrie natuurlijk niet vergeten! Iedere week wordt mij wel gevraagd om via een bijgevoegde acceptgiro of automatische bankafschrijving een leuk bedrag te doneren voor allerlei arme en noodduftige mensen in allerlei onbekende en wanordelijke verblijfplaatsen op de aardbol. Alleen de voormalige ziekenfondsen “vragen ons zelden wat”. Die laten maandelijks automatisch een niet onaanzienlijk bedrag van ons banktegoed afschrijven. Ja, waarom zouden ze dat iedere keer vragen?

Mark Rutte en aanverwante overheden kunnen er ook wat van.

Voor zo ver ze het al niet eerder gevraagd hebben, vragen ze je regelmatig “het hemd van je lijf” Dat wil zeggen dat niet “iets” vragen, maar van ‘alles en nog wat’. Ik geef u een wat genant voorbeeld, maar het laat zien dat “Markske en aanverwante overheden echt alles over je willen weten. Veel medeburgers verkeren in een zodanige lichamelijke of geestelijk toestand dat zij veel zorg nodig hebben.

Dat is bij de gemeente aan te vragen en die regelt dat voor hen. Maar eerst wordt er een schare vrijwilligers gezocht die je het leven tegen een beloning van € 0,00 zo aangenaam mogelijk moet maken. De gemeente waardeert dat ook, want één maal per jaar mogen die mantelzorgers hun mantel aantrekken om op gemeentelijke kosten een gezellige avond te beleven. En dat is nog niet alles, want diezelfde gemeente wil ze ook nog “matsen” met een “douceurtje” van vijf en zeventig euro, waarmee ze “iets leuks” kunnen doen. Maar denkt u niet dat dit via een paar simpele vragen geregeld wordt. Nee, nee vraag niet wat de zorgvrager allemaal gevraagd wordt en moet invullen voordat zijn of haar aanvraag behandeld wordt. Het is logisch dat je niet iedereen die “iets voor iemand doet” zo maar € 75,00 geeft, maar drie vellen met vragen die de regels van de doldwaze privacyvoorschriften zwaar overtreden, is wel van het doldwaze. Als u die vragenlijst ziet, zegt u nooit meer “ons wordt nooit wat gevraagd”. Ze vragen u naar uw burgerlijke staat, zijn geïnteresseerd in uw gezondheidstoestand, hoe die behandeld wordt, hoeveel uren de mantelzorger aan u besteedt en nog meer de privacygrens overschrijdende vragen.

En nadat alle vragen “na eer en geweten” zijn beantwoord moet worden afgewachten of uw vraag positief beantwoord wordt. Er “is u wel degelijk iets gevraagd, maar iets te veel van het goede”

